

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca a opta -

„Să nu furi” (Exod 20:15)

Porunca a opta pare una din poruncile cel mai ușor de înțeles. „Să nu furi”. Ce înseamnă de fapt a fura? (*Lasă-i pe copii să răspundă*). Așa-i! Pe scurt, a fura înseamnă a lua și a păstra ceea ce nu îți aparține. Dar dacă ne gândim mai profund la această poruncă, vom descoperi mai multe implicații.

Când ne gândim la furt, de obicei ne vine în minte imaginea unuia care sparge o bancă sau un magazin. Dar mai sunt și alte modalități de a fura. Haideți să ne gândim la ele. Unii dintre noi poate că furăm și nici nu ne dăm seama că ceea ce facem este păcat.

De exemplu: Când mă gândesc la cineva care fură din magazin, primul lucru care mi vine în minte este spargerea. Dar ați putea să vă gândiți și la alte căi folosite de oameni pentru a fura din magazine? (*Lasă-i pe copii să discute. Include aceste posibilități: să păstrezi restul atunci când vânzătorul, din greșală, îți dă prea mult înapoi; să mănânci alimente din magazin; să guști din strugurii sau bomboanele expuse, fără să ceri permisiunea; să schimbi eticheta cu prețul sau să te prefaci că nu știi când vânzătoarea omite să-ți taxeze vreun produs aflat pe fundul coșului*).

Despre furatul de la prieteni, inclusiv frați sau surori: Care este primul lucru la care te gândești? (*Lasă-i pe copii să comenteze. Apoi include: când împrumuți ceva și intenționezi să nu mai restitui; copiatul la școală; înșelatul în cadrul unui joc – le furi șansele de a câștiga, etc*).

Este posibil să furi de la părinți? Cum? (*Discutați. Se poate include: să iei bani de la ei fără ca să le spui; să le spui că-ți trebuie bani pentru ceva iar tu să-i folosești la altceva. S-ar putea include și furatul timpului – să-i faci să facă anumite servicii pe care trebuia să le faci tu sau s-ar putea include și furatul respectului – să vorbești rău despre ei, să-i pui într-o lumină defavorabilă.*)

Există tot felul de moduri în care oamenii încalcă porunca a opta, fără măcar să se gândească. Cum am putea să ne amintim să nu facem toate aceste lucruri? Există un verset în Biblie care vă va ajuta.

Atunci când Domnul Isus a fost aici pe pământ, unii oameni L-au întrebat care este cea mai mare poruncă? Isus le-a răspuns: Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta. Aceasta este cea dintâi poruncă. Iar a doua este aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

Astfel, dacă Îl iubești pe Dumnezeu cu adevărat și pe oamenii din jurul tău, vei fi foarte atent ca să nu-i rănești. Dumnezeu a făcut lumea și tot ce este pe ea. El este în control. Biblia ne spune că El poate să ne împlinească toate nevoile noastre. Așa că nu avem nici un motiv ca să furăm. Dumnezeu va purta de grijă ca să avem tot ce ne trebuie. Atunci când încercăm să luăm ceea ce nu-i al nostru, prin asta noi îi spunem lui Dumnezeu că nu credem în promisiunea Lui de a ne purta de grijă.

Când îi tratăm pe alții cu dragoste, noi vrem binele lor: nu vom dori să furăm de la ei; nici ca alții să fure de la ei. Vom încerca să-i protejăm. Nici măcar nu vom fura pentru ei, pentru că ne încredem că Dumnezeu le va purta și lor de grijă.

Uneori oamenii cred că a avea anumite lucruri îi va face fericiți. Dar, cei care au furat vreodată vreun lucru știu că foarte curând vor începe să urască lucrul pe care l-au

obținut prin furt. Teama de a fi descoperit îți risipește plăcerea de a avea acel lucru. Iar conștiința ta te face să te simți prost, să te simți vinovat de fiecare dată când privești lucrul furat.

Ajutoare pentru lecție:

1. Citește copiilor istorioara următoare, iar la finalul ei folosește întrebările pentru discuție care sunt date la sfârșit, pentru a stimula gândirea copiilor.
2. Caută cântări potrivite cu tema lecției.
3. Două versete importante pentru copii de amintit: Filipeni 4:19 și Psalmul 37:4. Discutați aceste versete precum și diferența dintre *trebuințe* și *dorințe*. Caută prin reviste și decupează imagini ale lucrurilor *de trebuință* (hrană, îmbrăcăminte adăpost și alte nevoi de bază) Deasemenea include și imagini ale lucrurilor *dorite*. De exemplu o fată în pantaloni normali și o fată în pantaloni ultra sofisticati. Discutați diferența.
4. Oferă copiilor ocazia să expună în mod creativ unul sau amândouă versetele de mai sus, ca o aducere aminte că nu au trebuință să fure. Pregătește hârtie colorată și carton, foarfeci, markere, lipici și alte materiale pentru lucru manual (pânză, resturi de hârtie aurie și argintie, semințe, boabe de fasole, frunze și flori uscate și artificiale, reviste cu imagini cât mai variate și orice ai în colecția ta de materiale)
5. Efeseni 4:28 spune: ”*Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit*”. Provoacă pe copii să se gândească la modalități de a-și folosi mâinile pentru a câștiga în mod cinstit bani pentru a-și cumpăra lucrurile de care au nevoie. Amintește-le copiilor să întrebe întâi pe Dumnezeu înainte de orice cumpărătură și să dea și la alții din ceea ce au câștigat.

„Să nu furi”(Exodul 20:15)

O SĂ DĂM DE NECAZ !...

Poveste care se poate citi copiilor

“Oh, ai ascultat asta”? întrebă Alexandra. Și luă caseta de pe raftul magazinului. “Nu-i așa că e grozavă?”

Tina se apropie să vadă despre ce casetă e vorba. “Ți-l place”?

“Oh, daaa” zise Alexandra. “Anul trecut a dat un concert la noi în oraș și am fost și eu să-l ascult. A fost nemaipomenit!” Alexandra îmbrățișă caseta: “Ce mult îl iubesc!” Apoi cu o privire încruntată, puse caseta la locul ei pe raft.

“De ce nu o cumperi?” întrebă Tina.

Alexandra scutură din cap “Casetele astea sunt așa de scumpe. Nu am atâția bani”.

Tina ridică din umeri: “Atunci de ce nu-i rogi pe părinții tăi să ți-o cumpere?”

“Nu, că n-au nici ei bani. Tata a rămas fără servicii de ceva timp. Va trebui să mă mulțumesc să-l ascult la radio. Hai să ieșim de aici. N-are nici un rost să privim la ceea ce nu putem avea”.

Cele două fete se îndreptau spre ieșire când, deodată Tina se opri. “Oh, așteaptă-mă o clipă, Alexandra. Cred că am uitat ceva în spate, pe raftul cu casete. Stai o clipă că mă întorc imediat”.

Înainte ca Alexandra să poată spune ceva, Tina a și zbughit-o. *E o fată drăguță, dar e puțin mai diferită*, se gândea în sine ei Alexandra. Tina era nou venită în școală și imediat ce a venit a ales-o pe Alexandra de prietenă. Se tot învârtea prin preajma ei și voia să o ajute în diverse activități.

“Probabil că e cam singură” zicea mama, “ar trebui să fii drăguță cu ea”.

Alexandra se așeză pe o băncuță așteptând să vină Tina. *Unde poate fi?* -se gândi ea. Chiar în momentul acela, o văzu pe Tina alergând spre ea cu geanta ei mare de umăr balansându-se înapoi și-n colo în timp ce alerga. “Hai”, zise ea, “fugi spre ieșire”.

Alexandra se grăbi s-o ajungă. *Cred că o să dăm de necaz din cauza alergatului*, se gândi ea. “Tina, așteaptă-mă” dar Tina fugea într-una.

Alexandra se uită în jur și începu să alerge și ea pentru a ține pasul cu Tina. A văzut cum se apropia de ușa de ieșire, dar chiar când era să pună mâna pe ușă, un om mare a prins-o și a apucat-o de umăr.

Alexandra nu-l mai văzuse pe omul acela, iar Tina părea speriată. “*Ce se întâmplă?*”

se întreba Alexandra. Tina încerca să scape, dar omul nu-i dădea drumul. O ținea de umăr și încerca să o scoată afară.

Alexandra era speriată și nu-i venea să creadă. Apoi făcu singurul lucru care-i trecu prin minte: “Ajutor” strigă ea, “omul acela a luat-o pe prietena mea”.

Cumpărătorii din jurul ei s-au întors spre ea. “Acolo” arătă ea. “O răpește pe prietena mea”. Imediat, doi oameni au blocat ieșirea ca omul să nu poată ieși cu Tina. Alexandra se aștepta ca omul să-i dea drumul și să fugă, însă el o ținea strâns. În loc să fugă, el a băgat mâna în buzunar și a scos ceva ca un portofel. Alexandra era acum destul de aproape ca să audă ce spunea omul: ”E-n regulă. Sunt de la paza magazinului. Chiar avem aici o mică problemă”.

Cumpărătorii au dat din cap și s-au scuzat în timp ce omul o ținea strâns pe Tina de încheietura mâinii și își puse înapoi legitimația.

“Tina, ce se întâmplă?” întrebă Alexandra.

Omul s-a întors și s-a uitat spre ea: “Ești cu ea?” întrebă el.

“Da, dar...”

Omul a apucat-o și pe ea strâns de spatele gâtului, cu mâna stângă, în timp ce cu mâna dreaptă o ținea pe Tina de încheietura mâinii. “Atunci ar fi bine să vii și tu” zise el. “Amândouă aveți să dați niște explicații”.

Parcă toată lumea din magazin se uita la ei în timp ce mergeau în biroul de pază al magazinului. Omul le-a dus într-un mic birou și i-a cerut lui Tina să dea sacoșa pe care o purta pe spate. Le-a cerut numărul de telefon al părinților. Apoi a ieșit din încăpere, a închis ușa, lăsându-le un moment singure.

Alexandra, nedumerită, nu știa despre ce e vorba. “Ce înseamnă toate acestea?” o întrebă ea pe Tina. “Mă simt de parcă aș fi arestată”.

Tina privea în jos. “Și ești” zise ea. “Dar nu-ți fă probleme, am să le spun că nu a fost vina ta”.

“Ce nu a fost vina mea?”

“Știi, caseta aia pe care ai vrut-o. E în geanta mea” zise Tina.

„Ai cumpărat-o?”

Tina scutură din cap „Nu. Nici eu n-am avut bani. Dar știam că-ți place și voiam să-ți fac o surpriză.”

„Vrei să spui că ai furat-o”

„Am luat-o ... pentru tine.” zise Tina.

„Ai furat-o!” Alexandra își ridică mâinile uluită.

„Am vrut să ți-o dau ție” zise Tina. Știam că-ți place așa de mult.

Alexandra încuviință din cap. „Nu-mi vine să cred că ai făcut asta.” șopti ea. „Ce o să spună părinții mei când o să afle că am fost arestată? Și încă pentru furt! Mama nu a furat în viața ei. Știa că Biblia spune: *Să nu furi*. Și s-a străduit să împlinească.”

„Nici nu știi în ce mare necaz m-ai băgat” se întoarse Alexandra s-o acuze pe Tina.

Tina se uită în sus la Alexandra cu ochii plini de lacrimi. Iar Alexandra își dădu imediat seama că și ei îi era la fel de frică. „Oh, Tina” zise blând Alexandra în timp ce se așeză pe scaun lângă ea.

„Nu voiam altceva decât să pot să ți-o dau...credeam că așa o să-ți placă de mine”

Alexandra nu știa ce să răspundă, iar Tina continuă: „La școala de unde am venit, nimănui nu-i plăcea de mine, până când am început să le împart diferite lucruri. Am vrut ca să-ți placă de mine”

„Vrei să spui că ai mai făcut asta?” întrebă Alexandra.

Tina dădu din cap afirmativ: „Dar nu m-a prins niciodată. Sincer!”

Alexandra încercă să gândească mai repede: „Tina, nu contează dacă ai fost prinsă sau nu, dar nu mai poți continua așa, furând diverse lucruri.”

„Dar n-am făcut-o pentru mine” ripostă Tina.

„Asta nu contează” încercă Alexandra să explice. „Nu știi că furtul e păcat?”

„Păcat? ce mai e și ăsta?”

„Asta înseamnă că-i greșit. Biblia spune că tu nu trebuie să furi. Și este chiar una dintre cele zece porunci. Nu ai auzit de cele zece porunci?”

Tina privi jenată: „Eu nu știu prea multe despre Dumnezeu” zise ea. „Mătușa mea m-a luat de câteva ori cu ea la biserică, dar n-am fost chiar așa de interesată”.

„Oh, Tina” zise Alexandra. „Numai să scăpăm din încurcătura asta...”

Dar chiar atunci ușa se deschise iar Alexandra își ridică privirea și-i văzu pe părinții ei împreună cu omul de la paza magazinului. Alergă spre ei cu ochii în lacrimi. În câteva minute sosi și mama lui Tina. S-au așezat cu toții iar Tina le-a explicat tot ce a făcut și de ce. „Alexandra e nevinovată, nu vă mint!” zise ea.

Omul de la pază cu siguranță că a crezut-o, pentru că, după ce i-a pus pe părinții Alexandrei să semneze un formular, a spus că Alexandra și părinții ei erau liberi să plece.

În drum spre casă, Alexandra le-a spus părinților despre Tina. „Eu nu cred că a auzit vreodată despre Cele 10 Porunci, mama. Nici măcar nu știa ce este păcatul. Precis că nu-L cunoaște pe Isus ca mântuitor. Oare ce se va întâmpla cu ea?”

Tata a spus că nu știe sigur. „S-ar putea ca magazinul să-i pună să plătească daune iar ea s-ar putea să ajungă în instanță”, zise el. „Dar dacă este la prima abatere, s-ar putea să îi dea o avertizare”.

„Asta sunt sigură că e pentru prima dată că a prins-o, tata” zise Alexandra.

„Cum am putea s-o ajutăm?” întrebă mama pe când se apropiau de semafor.

„Eu știu ce am de făcut” zise Alexandra. Am să mă asigur că va auzi despre Isus.

N-aș putea s-o invit să meargă duminica cu noi la biserică?”

Tata încuviință și făcu cu ochiul în oglinda retrovizoare: „Doar de aceea sunteți acum prietene!”

Discuții:

1. De ce spunea Tina că a furat caseta? Care sunt alte argumente pe care le au oamenii când fură?
2. Oare aceste argumente îndreptățesc furatul ? De ce nu?
3. De ce crezi că a dat Dumnezeu o asemenea poruncă? Ești bucuros că a dat-o?